

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ ЗДІБНОСТЕЙ ДИТИНИ

Сьогодні, коли Україна живе в ХХІ столітті – періоді розвитку новітніх технологій, цифрової ери, швидких соціально-економічних змін, модернізації української системи освіти, особливо насущним стає питання розвитку здібностей дитини. Сучасна освіта має за мету не лише навчити, а й підготувати молоде покоління креативно мислити, знаходити нові рішення, удосконалюючи свої можливості.

Ось чому, великої уваги потребує проблема розуміння, підтримки та виховання обдарованої особистості, як однієї з найважливіших задач, які привертають увагу усіх освітян.

Звичайно, кожна дитина по-своєму виняткова. І, загалом, кожна дитина має певний талант, варто лише звернути увагу на її уміння, допомогти розвивати та реалізовувати свою майстерність. Адже, лише розуміння та підтримка обдарованої особистої сприятиме її розвитку.

Сучасне поняття «обдарованість», включає наступні види: загальну, інтелектуальну, особливу (або виняткову), потенційну, приховану, ранню (або пізню), спеціальну, явну.

Загальноприйнятою є думка, що обдаровані діти є особливими. Проте, «обдарованість» – не лише гарна характеристика дитини, але й, інколи, важке життєве випробування. Одна із проблем – знайти підтримку свого таланту. Інша, чи і не значиміша, – діставши допомогу зуміти реалізуватися, іти до намічених цілей, а досягаючи результатів отримувати особисте задоволення.

Першими, хто підтримає дитину у всіх її починаннях, повинні бути батьки. На жаль, не всі батьки можуть вчасно помітити обдарованість своєї дитини і створити відповідні умови для її розвитку. У цьому випадку доречною допомогою виступають підтримка та поради вчителів.

Учитель повинен постійно знаходити шляхи включення здібної дитини в структуру навчально-виховного процесу: стимулювати під час уроку, залучати до самостійної роботи, заохочувати до участі у конкурсах та олімпіадах різних рівнів і т.п.

І кінцевий результат (реалізація обдарованості), залежатиме від спільних зусиль батьків і педагогів.

Так, як певні здібності дитини формуються і проявляються під час оволодіння навчальним матеріалом, то варто звернути увагу на найбільш загальні можливості, які треба розвивати. Звичайно, робота з обдарованими дітьми є кропіткою, але в той же час і цікавою, і багатогранною. Щоб робота була більш ефективною та плідною, варто: по-перше: школярів зробити співучасниками розвитку їх особистісних талантів; по-друге: вести роз'яснювальну роботу з батьками, щодо важливості розуміння та підтримки своїх чад. Адже, чимало проблем обдарованих дітей обумовлені ставленням батьків до самого факту талановитості їхньої дитини.

Ось, чому особливо важливо, з педагогічної точки зору, сформуванню високий рівень активності батьків щодо участі в розкритті обдарованості школяра. Звичайно, на початковому етапі потрібно пояснити батькам, що вони є прикладом у всіх дитячих починаннях. Надалі, важливо зазначити, що належний психологічний клімат в сім'ї є важливою необхідністю,

При цьому важливо заохочувати природну зацікавленість і енергію нащадка, беручи безпосередню участь у його житті. Обдарована дитина потребує інтелектуального середовища, тому важливим є: створити умови, щоб дитина мала змогу отримати відповіді на свої питання, спілкуватися з дитиною на рівних, відвідувати музеї, театри, розвивати здатність, виділяючи головне, узагальнювати отриману інформацію, навчити, переконуючи, відстоювати власну думку.

Пам'ятаючи, що успішний розвиток обдарованої дитини залежить від дорослих, вони повинні усвідомлювати, що якою б талановитою, вона не була б, їй потрібні любов, розуміння, захист.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Волощук В. Здібнісна природа інтелектуальної обдарованості // Рідна школа. – 2009. – №11. – с. 33-40.
2. Енциклопедія для фахівців соціальної сфери. – 2-ге видання / За ред. проф. І. Д. Звереві. – Київ, Сімферополь: Універсум, 2013. – 536 с.
3. Обдаровані діти: Діагностика та супровід/ Упорядник Т. Червонна. – К.: Шк. світ, 2008. – 128с.
4. Сезько Т. Вивчення й підтримка обдарованості / Т. Сезько // Школа. — 2012. — № 7 (79). — С. 18–24.